

Provincia	Partido xudicial número	Exclusivos	Compatibles	Categoría do titular
<i>La Rioja</i>				
La Rioja.	1	–	1	
	2	–	1	
	3	–	1	
<i>Cidade de Ceuta</i>				
Ceuta.	12	–	1	Servido por maxistrado.
<i>Cidade de Melilla</i>				
Melilla.	8	–	1	Servido por maxistrado.
Total nacional		14	421»	

21761 LEI ORGÁNICA 2/2004, do 28 de decembro, pola que se modifica a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial. («BOE» 313, do 29-12-2004.)

JUAN CARLOS I

REI DE ESPAÑA

Saiban todos os que a viren e a entenderen que as Cortes Xerais aprobaron e eu sanciono a seguinte lei orgánica.

EXPOSICIÓN DE MOTIVOS

Esta lei pretende dar resposta á preocupación exposta pola práctica totalidade dos grupos parlamentarios, na proposición non de lei aprobada o 21 de setembro pasado polo Congreso dos Deputados, na que se insta o Goberno, entre outras cuestións, á adopción das medidas precisas que reforcen a independencia do Poder Xudicial.

Para tal fin, e sen prexuízo doutras reformas posteriores de maior calado que se poidan realizar, abórdase a regulación de tres aspectos puntuais que coinciden na necesidade dunha reforma legal urxente. Dun lado, modifícase o sistema de maiorías para a adopción de determinados acordos polo Pleno do Consello Xeral do Poder Xudicial e, doutro, fortalécese a figura de maxistrado suplente do Tribunal Supremo e a do xefe do Servizo de Inspección do Consello Xeral do Poder Xudicial.

A garantía tradicional da independencia dos xuíces e maxistrados integrantes do Poder Xudicial (artigo 117.1 CE) proxéctase na actuación do Poder Xudicial –segundo o Pacto de Estado para a Reforma da Xustiza, suscrito o 28 de maio de 2001– como un «poder independente, unitario e integrado, cunha estrutura vertebrada, rexida por unha coherencia institucional que lle permita desenvolver máis eficazmente as súas funcións constitucionais». Esta clásica exixencia da independencia é predicable fronte a todos –outros poderes do Estado, os demais órganos xudiciais ou o encargado de velar por ela: o Consello Xeral do Poder Xudicial– e constitúe, xunto á mellora da calidade da xustiza, un dos piares sobre os que se inspira esta reforma.

Acorde co anterior, esta reforma pretende potenciar o Tribunal Supremo como órgano xurisdiccional superior en todas as ordes, e as presidencias dos Tribunais Superiores como os órganos xudiciais nos cales culmina a organización xudicial da comunidade autónoma, velando polo

prestixio das institucións e a cualificación dos seus membros.

Neste sentido preténdese fortalecer o mérito e a capacidade como as razóns esenciais do nomeamento e acceso ao Tribunal Supremo e ás presidencias dos Tribunais Superiores de Xustiza, evitando a aplicación dun sistema de maiorías que non contribúe a crear unha xustiza de calidade, pois prexudica a súa imaxe, pode enturbar a independencia e comprometer o deseño constitucional sobre a posición do Tribunal Supremo.

Precisamente, esta posición do Tribunal Supremo veríase dignificada se ao nomeamento dos seus maxistrados se aplicase a fórmula do consenso, como medio idóneo para a adopción de acordos polo Pleno do Consello Xeral do Poder Xudicial, que é un órgano integrado en virtude do principio de pluralidade. Para tal fin, o incremento da maioría necesaria do Pleno para realizar a proposta de nomeamento de presidentes de Sala e maxistrados do Tribunal Supremo, por un lado, e presidentes de Tribunais Superiores de Xustiza, polo outro, equiparándose á que resulta exixible para nomear os maxistrados do Tribunal Constitucional, pretende fomentar a adopción de acordos por unha ampla maioría superior incluso á legalmente exixida, estimulando así unha tendencia cara á unanimidade. Neste sentido, o incremento da maioría a tres quintos –computada sobre a totalidade dos vinte e un membros que compoñen o Pleno á marxe de conxunturas ou definitivas ausencias ou cesamentos– evitará a tentación, agora e no futuro, de decidir tan importantes nomeamentos conforme o criterio dunha maioría estable concreta pero institucionalmente insuficiente, substituíndo esta práctica polo diálogo e o consenso permanente.

Por outro lado, os maxistrados do Tribunal Supremo non perderán a dita condición cando desempeñen, de ser o caso, a Xefatura do Servizo de Inspección do Consello Xeral do Poder Xudicial. Ademais, cando o posto sexa desempeñado por un maxistrado terá, mentres desempeñe o cargo de xefe do Servizo de Inspección, a consideración de maxistrado do Tribunal Supremo. Deste xeito, os labores de inspección veríanse fortalecidos baixo a dirección e autoridade dun maxistrado do Alto Tribunal, ou dun maxistrado que terá temporalmente a expresada consideración.

Por último, os maxistrados do Tribunal Supremo xubilados, que así o manifesten, seguirán exercendo funcións xurisdiccionais como maxistrados eméritos, aproveitándose, desta maneira, a súa dilatada experiencia no exercicio de funcións xurisdiccionais.

Artigo único. *Modificación da Lei orgánica do poder xudicial.*

Modifícase a Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, nos seguintes termos:

Un. O artigo 127 quedará redactado do modo seguinte:

«Será da competencia do Pleno do Consello Xeral do Poder Xudicial:

1. A proposta de nomeamento por maioría de tres quintos dos seus membros:

a) Do presidente do Tribunal Supremo e do Consello Xeral do Poder Xudicial e o vicepresidente deste último.

b) Dos membros do Tribunal Constitucional cuxa designación lle corresponde.

c) Dos presidentes de sala e maxistrados do Tribunal Supremo, así como os presidentes dos Tribunais Superiores de Xustiza das comunidades autónomas.

d) Do maxistrado da Sala Segunda do Penal ou Terceira do Contencioso-Administrativo, do Tribunal Supremo, competente para coñecer da autorización das actividades do Centro Nacional de Intelixencia que afecten os dereitos fundamentais recoñecidos no artigo 18.2 e 3 da Constitución, así como a do maxistrado das ditas salas do Tribunal Supremo que o substitúa en caso de vacación, ausencia ou imposibilidade.

Para o cómputo da maioría cualificada exixida neste punto tomarase sempre como base a totalidade dos vinte e un membros integrantes do Consello Xeral do Poder Xudicial, conforme o previsto no artigo 111 desta lei.

Para efectuar as ditas propostas de nomeamento previstas neste punto, o Pleno do Consello Xeral do Poder Xudicial velará, en todo caso, polo cumprimento dos principios de mérito e capacidade.

2. A proposta de nomeamento dos demais cargos de designación discrecional.

3. Evacuar a audiencia prevista no artigo 124.4 da Constitución sobre nomeamento do fiscal xeral do Estado.

4. Resolver os recursos de alzada interpostos contra os acordos da Comisión Permanente, da Comisión Disciplinaria e das salas de goberno dos Tribunais Superiores de Xustiza e dos órganos de goberno dos tribunais e xulgados.

5. Resolver os expedientes de rehabilitación instruídos pola Comisión Disciplinaria.

6. Emitir os informes previstos na lei e exercer a potestade regulamentaria atribuída pola lei ao Consello Xeral do Poder Xudicial.

7. Acordar, nos casos legalmente establecidos, a separación e xubilación dos xuíces e maxistrados nos supostos non previstos no artigo 131.3.

8. Elixir e nomear os vogais compoñentes das comisións e delegacións.

9. Aprobar a memoria anual que con motivo da apertura do ano xudicial lerá o seu presidente sobre o estado da Administración de xustiza.

10. Elaborar o orzamento do Consello Xeral do Poder Xudicial, que se integrará nos xerais do Estado, nunha sección independente.

11. Dirixir a execución do orzamento do Consello e controlar o seu cumprimento.

12. Calquera outra función que corresponda ao Consello Xeral do Poder Xudicial e non se ache expresamente atribuída a outros órganos del.»

Dous. Engádeselle un número 5 ao artigo 200, co seguinte contido:

«5. Os maxistrados do Tribunal Supremo, unha vez xubilados, serán designados maxistrados eméritos no Tribunal Supremo cando así o soliciten, sempre que reúnan os requisitos legalmente establecidos e de acordo coas necesidades de reforzo na sala correspondente.»

Tres. O punto 3 do artigo 335 terá a seguinte redacción:

«3. A praza de xefe do Servizo de Inspección do Consello Xeral do Poder Xudicial proverase por un maxistrado do Tribunal Supremo cunha antigüidade na categoría de dous anos ou por un maxistrado con dez anos de servizos na categoría. Neste último caso, mentres desempeñe o cargo, terá a consideración de maxistrado do Tribunal Supremo.»

Catro. Engádenselle os puntos 4 e 5 ao artigo 348 bis, coa seguinte redacción:

«4. Fiscal xeral do Estado.

5. Xefe do Servizo de Inspección do Consello Xeral do Poder Xudicial.»

Cinco. Engádeselle unha nova letra e) ao artigo 352, coa seguinte redacción:

«e) Xefe do Servizo de Inspección do Consello Xeral do Poder Xudicial.»

Disposición adicional única. *Modificación da Lei 50/1981, do 30 de decembro, pola que se regula o Estatuto orgánico do Ministerio Fiscal.*

Engádeselle unha nova disposición adicional terceira á Lei 50/1981, do 30 de decembro, pola que se regula o Estatuto orgánico do Ministerio Fiscal, coa seguinte redacción:

«Disposición adicional terceira. *Fiscais eméritos do Tribunal Supremo.*

Os fiscais de sala do Tribunal Supremo, unha vez xubilados e por proposta do fiscal xeral do Estado, oído o Consello Fiscal, serán designados anualmente polo Goberno fiscais de sala eméritos no Tribunal Supremo, cando así o soliciten, sempre que reúnan os requisitos exixidos na Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, para os maxistrados eméritos no Tribunal Supremo e de acordo coas necesidades de reforzo na Fiscalía do Tribunal Supremo.»

Disposición derradeira única. *Entrada en vigor.*

1. Esta lei orgánica entrará en vigor o día seguinte ao da súa publicación no «Boletín Oficial del Estado».

2. O disposto no punto 1 do artigo 127 da Lei orgánica 6/1985, do 1 de xullo, do poder xudicial, será tamén de aplicación ás propostas de nomeamento para as vacantes que, anunciadas con anterioridade á entrada en vigor desta lei, non fosen acordadas.

Por tanto,

Mando a todos os españois, particulares e autoridades, que cumpran e fagan cumprir esta lei orgánica.

Madrid, 28 de decembro de 2004.

JUAN CARLOS R.

O presidente do Goberno,
JOSÉ LUIS RODRÍGUEZ ZAPATERO